



GÖTEBORGS 8:E BAPTISTFÖRSAMLING

EN HÄLSNING VÄRD LIV OCH DÖD

Uppenbarelseboken 1:4-8 • Predikan G8B 2024-04-07 (Fågelbergskyrkan) • Johnny Lithell

INLEDNING

Nu har vi kommit till den andra predikan utifrån Uppenbarelseboken och om den första predikan var mycket av en introduktion till boken i sin helhet kommer vi nu rakt in i hetluften. Redan här i hälsningen får vi en smak av bokens huvudbudskap och jag skulle tro att det är ungefär så här det kommer att låta. Uppenbarelseboken är skriven till den kristna församling som lever under oerhörd förföljelse. Den kristna församlingen var en liten, liten minoritet i det romerska samhället; man ansåg den vara en ny religion som dessutom var direkt samhällsfarlig eftersom de kristna vägrade delta i den romerska kejsardyrkan och erkänna kejsaren som herre och frälsare. Man talade om att de kristna var ateister. Man talade om att de var kannibaler som åt kött och drack blod. Och på grund av allt detta var de rättslösa och de dödades på de mest sadistiska sätt.

Det är till den lilla församlingen Uppenbarelseboken skrivs och redan här i hälsningen läser vi det budskap vi kommer att höra om och om igen allteftersom vi kommer framåt i boken. Budskapet är: se vem Gud är! Se vad du är! Och se bortom de omständigheter du står i just nu. Det är en påminnelse om vad som är verkligt, vad som verkligen betyder något. Det är så lätt – särskilt i tider av lidande, men även i tider av medgång – att vi tittar inåt och blir upptagna av oss själva. Uppenbarelseboken vill stoppa det och hjälpa oss att se upp. Att påminna oss om den större verkligheten utanför våra böljande känsloliv.

Så vi har alltså tre punkter utifrån texten: (1) se vem Gud är, (2) se vad du är, och (3) se bortom dina omständigheter.

I. SE VEM GUD ÄR

Texten börjar med vem Gud är och vi får direkt en bild av treenigheten.

Uppenbarelseboken 1:4-5 (SFB-15)

4Från Johannes till de sju församlingarna i Asien. Nåd vare med er och frid från honom som är och som var och som kommer, och från de sju andarna framför hans tron 5och från Jesus Kristus, det trovärdiga vittnet, den förstfödde från de döda och härskaren över jordens kungar.

Johannes börjar med att hälsa oss med ”nåd och frid”. Det var den vanliga kristna hälsningen, som kombinerade hebreiskans *shalom* med grekiskans *χαρις*. Det säger oss att även om Uppenbarelseboken delvis kommer att tala om fasansfulla saker så är det ytterst inte ett budskap om dom och förtvivlan utan om nåd och frid. Uppenbarelseboken är en välsignelse för oss som tillhör Kristus.

1. Fadern

Sedan går texten vidare och talar om Gud Fadern. Den säger, ”frid från honom som är och som var och som kommer.” Det är ett sätt att tala om Guds evighet.

Det är ett stort ord, ”evighet”. Det är ett sådant ord som kräver eftertanke och när vi väl börjar fundera på det är det så stort att det nästan gör oss galna. Vi kan inte fatta det.

Tiden är en del av skapelsen. Tid har med växling att göra. Vi är föränderliga, vi uppfattar allt temporalt. Vi gör en sak i taget, tänker en sak i taget, lever en sekund i taget. Men Gud är själv-existerande, han är inte beroende av någon. Han är inte en del av skapelsen, han står över skapelsen. Och det finns ingen växling i honom (Jak 1:17).

Ordet ”begynnelse” eller ”början” är ord som har med tid eller orsak att göra. Det är ord som inte har något med Gud att göra. Inget som har med tid att göra kan appliceras på Gud. Det bästa vi kan säga är att han är tidlös, eller att han är evigt nu.

Thomas av Aquino uttrycker det kärnfullt. Han säger att ”hela evigheten är samtidigt.” (*Æternitas est tota simul.*) Det innebär att medan du och jag är underställda tidens ständiga växlingar och lever ett ögonblick i taget, är evig Gud upphöjd över tiden i ett evigt nu. Han är utanför tiden, över tiden. Man kan till och med säga att han inrymmer tiden; att tiden är i Gud, men Gud är inte i tiden.

Jag tror det var CS Lewis som gav följande illustration: Föreställ dig ett vitt pappersark som sträcker ut sig oändligt i alla riktningar. Detta papper representerar Guds evighet. Tänk dig sedan att jag tog en penna och drog ett streck som var en decimeter långt på detta papper. Denna decimeter representerar tiden. Där jag satte ner pennan börjar tiden och där jag släppte upp pennan slutar tiden. Den är en begränsad sträcka; den börjar på papperet och den slutar på papperet. På samma sätt inryms tiden i Gud; den börjar i Gud och den slutar i Gud. Men Gud påverkas inte av den. Han ser hela på samma gång.

Det här är svårt för oss att ta in eftersom allt vi känner till kommer till oss successivt, en sekund i taget. Men vi måste motstå frestelsen att strunta i dessa bibeltexter bara för att de ställer till med oreda. Vi måste motstå frestelsen att göra Gud till vår avbild. Bara för att vi sitter på fredag kväll och inte vet vad som ska hända på lördag kväll betyder det inte att Gud är likadan. Vi kan inte ens säga att Gud är ungefär som vi, fast han vet lite mer; att han sitter på fredag kväll och på något sätt har räknat ut vad som ska hända på lördag kväll.

Han vet vad som ska hända på lördag kväll för att han också är där. Han har skrivit hela berättelsen. Men låt oss för den sakens skull inte tillskriva våra mänskliga beteenden till honom. Han rör sig inte på samma sätt som vi rör oss. Han är evig. Han är i sitt väsen överhuvudtaget inte i rörelse. Han är.

Han är utan begynnelse. Varje partikel i universum rör sig enligt hans vilja och hans beslut. Han regerar. Och vid tidens slut ska han ställa världen till doms.

Vänner, det här är en tröst för lidande kristna. Den Gud vi tillber är större än vi någonsin kan föreställa oss. Han har all makt. Och han för världshistorien framåt enligt sitt goda syfte och beslut.

2. Den helige Ande

Texten går vidare och beskriver den helige Ande. Den talar om ”de sju andarna framför hans tron.” Det är inte ett uttryck vi är särskilt vana vid. Men titta i kapitel 4, vers 5.

Uppenbarelseboken 4:5 (SFB-15)

5 Och från tronen kom blixtar och dån och åska, och framför tronen
brann sju facklor som är Guds sju andar.

Här har vi alltså sju lampor eller facklor som representerar Guds sju andar. Sedan har vi mer i nästan kapitel,

Uppenbarelseboken 5:6 (SFB-98)

6 Och jag såg: i mitten mellan tronen och de fyra varelserna och
de äldste stod ett Lamm, som såg ut att ha blivit slaktat. Det
hade sju horn och sju ögon, som är Guds sju andar utsända över
hela jorden.

Så vi har sju lampor och sju ögon som är bilder för Guds sju andar. Den helige Ande omtalas ibland i dessa sjuor; sju facklor, sju ögon. Det här är bilder som kommer från Sakarja, kapitel 4. Vi har inte tid att bläddra dit, men där finns en vision av en ängel och denna ängel gav profeten en vision av en ljusstake med sju lampor, en sjuarmad ljusstake. Ängeln frågade om profeten förstod vad det betydde, vilket profeten inte gjorde. Då sa ängeln: ”varken genom styrka eller makt utan genom min Ande, säger Herren Sebaot” (Sak 4:6).

Allt eftersom visionen fortsätter får profeten se ett aldrig sinande förråd av olja, vilket innebär att lampan alltid fortsätter att brinna. Det är en bild av Guds makt som inte har något slut. Budskapet är: inte genom mänsklig styrka eller makt, utan genom den helige Ande. Sju lampor, sju facklor, sju ögon – allt är en bild av den helige Ande.

Det är också en bild som kommer från profetian i Jesajas elfte kapitel, som handlar om den Ande som ska komma, vilket beskrivs som en sjufaldig Ande. Hör vad texten säger:

Jesaja 11:1-2 (SFB-15)

1 Men ett skott ska skjuta upp ur Ishais avhuggna stam,
en telning från hans rötter ska bära frukt.
2 Över honom ska Herrens Ande vila,
Anden med vishet och förstånd,
Anden med råd och styrka,
Anden med kunskap
och vördnad för Herren.

Jag vet inte om du har tänkt på det förut, men beskrivning av denne Ande som ska vila över Kristus är en sjufaldig beskrivning. Guds sju andar ska vila över honom. Men det är inte sju andar, det är en Ande. Den helige Ande är inte uppdelad i sju, även om Anden ibland beskrivs på detta sjufaldiga vis. Det är samma Ande i Jesaja 11 som i Sakarja 4 som i Uppenbarelseboken 1 och 4 och 5. Det är den fullkomliga, helige Ande som har kraft som aldrig kan ta slut.

3. Sonen

Så vi har Gud Fadern den evige, Gud den helige Ande och sedan, i vers 5, Gud Sonen, Jesus Kristus. Han får en trefaldig beskrivning: han är det *trovärdiga vittnet*, den *förfödde från de döda* och *härskaren över jordens kungar*.

Det trovärdiga vittnet

Han är det trovärdiga vittnet. Det är först och främst ett påstående om vem han är i sin person. Johannes 14:6 säger att han är sanningen, i bestämd form. Han är den enda sanningen. Han kan inte ljuga. Han kan inte vara något annat än trovärdig och trofast. Även om du och jag är otrogena mot honom kan han inte vara otrogen tillbaka eftersom han är trofast i sitt väsen. Han är sannfärdig, han är sanning i sig själv.

Dessutom säger Johannes 18:37 att han kom till världen för att vittna om sanningen och att den som är av sanningen lyssnar till hans röst. Han höll fast vid sanningen trots att han visste att det skulle kosta honom allt. Det är en påminnelse för den kristne som faller, som vi ska återkomma till i nästa punkt om vilka vi är. Så vi låter det vara för nu; vi nöjer oss med att säga att han höll fast vid sanningen även när det kostade honom hans eget liv.

Men vi kan också se att han är det trovärdiga vittnet när han vittnar om dig. Om du tillhör honom så kommer världen att ljuga om dig – tjänaren är inte förmer än sin herre. Har de kallat honom för Satan, vad ska de då inte säga om hans tjänare? (Matt 10:24-25). Vad ska du göra när folk tror på de anklagelser och de djävulska lögner som sägs om dig och du inte har en chans att få någon upprättelse? Det enda du kan göra är att vila tryggt i att Jesus Kristus är det trovärdiga vittnet. Han vet vem du är och vad du står för och han kommer att vittna sant om dig på den yttersta dagen. Han är det trovärdiga vittnet.

Den förstfödde från de döda

Han är också den förstfödde från de döda. Det är ett oerhört viktigt budskap.

Vem du än är, vilken bakgrund du än har – från första gången någon berättade för dig att människor dör och att också du kommer att dö så har du ett övergripande mål med ditt liv. Du kanske inte tänker på det varje dag, men du kommer att tänka på det under resten av ditt liv. Och du kommer att tänka på det mer och mer. Och ju äldre du blir, desto mer uppslukad kommer du att bli av denna enda fråga: vad händer med mig när jag dör?

Du går igenom livet med dess utmaningar och svårigheter och du märker att du försvagas. Men du fortsätter att leva. Men du inser att det finns en sista fiende som ingen kan besegra. Döden är en tyrann som tar alla, rik såväl som fattig.

Döden är en tyrann, med det är en tyrann som vi själva släppt in. Döden var inte en av Guds skapelser. Det var människans synd som inte bara släppte in döden utan också beväpnade döden med ett gift som aldrig slutar verka, nämligen med en evighet i helvetet. Det är den verklighet som varje människa utan Kristus står inför. Det är inte konstigt att vi då fruktar döden.

Men när texten säger att Kristus är den förstfödde från de döda innebär det att det finns någon som har besegrat döden. Döden kunde inte behålla honom eftersom det inte fanns någon synd hos honom. Det är fantastiskt, men det är större än så: när texten säger att han är den *förstfödde* från de döda så innebär det att många kommer att komma efter honom. Det innebär att vi som genom tron är förenade med honom kommer att uppstå från de döda på samma sätt som han uppstod från de döda. Han besegrade döden och helvetet och därför har alla som är förenade med honom ett bergfast hopp om att också vi kommer att uppstå. Döden är inte slutet! Döden är död! Döden är nu dörren till liv. Vår död är nu dödens död, där döden dör för att aldrig existera igen.

Det vidgar våra perspektiv. Även om våra följare tar vårt liv så har vi inget att frukta eftersom döden är vägen till liv. De kan döda oss dagen lång, men de kan inte skilja oss från Kristi kärlek.

Härskaren över jordens kungar

Så han är det trovärdiga vittnet, han är den förstfödde från de döda och han är, för det tredje, härskaren över jordens kungar.

Det finns ingen plats där Kristus inte härskar. Det finns ingen person över vilken Kristus inte härskar. Han är kungars Kung och herrars Herre.

I Daniels boks andra kapitel har vi berättelsen om när kung Nebukadnessar har en dröm om framtiden som handlar om det ena kungariket som ersätter det andra. Daniel uttyder drömmen och förklarar:

Daniel 2:44 (SFB-15)

44Men i de kungarnas dagar ska himlens Gud upprätta ett rike som aldrig i evighet ska gå under och vars makt inte ska överlämnas till något annat folk. Det ska krossa och göra slut på alla de andra rikena, men självt ska det bestå för evigt.

Vänner, oavsett hur väldiga jordens kungar är, oavsett vilka avancerade vapen de har, oavsett hur stora deras territorier är, oavsett hur många undersåtar de har, oavsett hur överväldigande majestätisk deras rikedom är – vem de än är och varifrån de än kommer; alla kommer att böja sina knän för kungars Kung och herrars Herre.

Det kan finnas många höga personer idag som gör livet svårt för dig. Men alla ska de avlägga räkenskap inför honom. Han har all makt. All makt. Det finns ingen makt som inte är hans. Faktum är att vi ser i Romarbrevet 13 att all makt som utövas här på jorden är en lånad makt, en delegerad makt, en makt som förvaltas och som det kommer att utkrävas räkenskap för. Han är härskaren över jordens kungar. Han leder kungars tankar som vattenbäckar i sin hand.

Så, se för det första, vem Gud är: han är evig Fader, han är helig Ande och han är Jesus Kristus, det trovärdiga vittnet, den förstfödde från de döda och härskaren över jordens kungar.

Kom ihåg vem texten är skriven till. Den är skriven till någon som lider. Och den börjar med att lyfta blicken till Gud och visa vilken stor Gud vi har. Det är vad en lidande kristen behöver höra. Den terapeutiska deismen är så vanlig i den svenska kristenheten idag; vi matas av bisarra och vulgära gudsbilder som säger inför lidandet att gud inte hade något med det att göra, det var inte hans vilja, ungefär som att han blev nerbrottad av Satan och ligger där bakbunden och kan inget göra. Det är inte bara att det är en blasfemisk bild totalt i strid mot Bibelns vittnesbörd, den hjälper ingen. Det är bara avgud som vi har skapat till vår avbild.

Nej, vi tillhör den Allsmäktige. Han som är A och O. Han som är evig och som härskar över allt. Vi tillhör den Gud som inte bara är värd vår sanna tillbedjan, utan också är den inför vilken alla knän ska böjas.

II. SE VAD DU ÄR

Men vi går vidare i texten och till den andra punkten och tittar på vad texten säger att vi är.

Uppenbarelseboken 1:5-6 (SFB-15)

5[...] Han som älskar oss och har löst oss från våra synder med sitt blod 6och gjort oss till ett kungarike, till präster åt sin Gud och Far, hans är äran och makten i evigheters evighet. Amen.

Återigen får vi en trefaldig beskrivning och därmed tre nya underpunkter.

1. Du är älskad av Kristus

För det första: du är älskad av Kristus. Texten säger "han som älskar oss". Också det är ett budskap som ger oss hopp. Den Gud som skapade världen, den Gud inför vilken änglar böjer sig ner och tillber: han älskar oss.

Änglarna kan förresten inte sjunga samma sång som Guds återlösta folk. Änglarna kan inte brista ut i sång och säga "hur du älskar oss!" Det är de återlöstas privilegium. Det är vårt privilegium.

Men lägg märke till att det är inte är Hollywoods sentimentala version av kärlek. Det är inte så att han säger "å, ni är så fina att jag bara måste ha er!" Det är inte hur Bibeln talar om att han älskar oss. Hur älskar han oss? Efesierbrevet 5:25, "Ni män, älska era hustrur som Kristus har älskat församlingen och *offrat sig för den.*" Och han säger till oss,

Johannesevangeliet 15:13 (SFB-15)

13Ingen har större kärlek än den som ger sitt liv för sina vänner.

Inte att man inte kan sluta att tänka på den andre.

Romarbrevet 8:35 (SFB-15)

35Vem kan skilja oss från Kristi kärlek? Nöd eller ångest, förföljelse eller svält, nakenhet, fara eller svärd?

Hans kärlek baseras inte på känslor. Känslor förändras. Men Kristi kärlek till sin brud baseras inte på hur han kände. För om det vore så skulle han inte ha gett sitt liv för oss. I oss själva fanns inget som var värt för honom att dö för. Det är därför det är nåd! Om du hade varit värd att dö för för honom så hade det inte varit nåd. I dig själv är du inte värd för Kristus att dö för. Det är inte fråga om att du behöver självförtroende och veta att du är underbar och bästa kompis och styrkekram till dig, du behöver Kristusförtroende! Vi skattar Kristus över allt annat för att han utgav sig för oss av nåd och endast nåd.

Romarbrevet 8:36-39 (SFB-15)

36Det står ju skrivet: För din skull dödas vi dagen lång, vi räknas som slaktfår.

37 Men i allt detta vinner vi en överväldigande seger genom honom som har älskat oss. 38 För jag är viss om att varken död eller liv, varken änglar eller furstar, varken något som nu är eller något som ska komma, varken makter, 39 höjd eller djup eller något annat skapat ska kunna skilja oss från Guds kärlek i Kristus Jesus, vår Herre.

Han älskar oss! Och det är ett oföränderligt faktum för den som är förenad med honom genom tron.

2. Du är befriad av Kristus

Så du är älskad av Kristus. Men du är också *befriad* av Kristus. Texten säger att han har löst oss från våra synder med sitt blod.

Den här texten ekar av Andra Mosebok. Där uttrycks samma verklighet i termer av frihet från slaveri under Farao. Det som uttrycks som Guds befrielse från slaveri i Gamla testamentet är samma verklighet som när Nya testamentet talar om befrielse av sitt folk från syndens slaveri.

I inledningen till de tio budorden står det,

2 Moseboken 20:2 (SFB-15)
2Jag är Herren din Gud som har fört dig ut ur Egyptens land, ur trälldomshuset.

Det vill säga, på grund av den Gud är har han fört dig ut ur slaveriet i Egyptens land. Men kom ihåg *varför* Gud befriade dem. Det står i Andra Moseboken 5:1,

2 Moseboken 5:1 (SFB-15)
1Därefter gick Mose och Aron till farao och sade: "Så säger Herren, Israels Gud: Släpp mitt folk, så att de kan hålla högtid åt mig i öknen!"

Det är lätt att vi glömmer detta. De säger inte "släpp mitt folk så att de kan vara fria och autonoma." Nej, det säger "låt dem gå så att de kan lämna ditt välde och istället gå in under Guds välde och vara fria att tillbe honom."

Vi är befriade så att vi kan tillbe Gud. Jag har inte blivit befriad så att jag kan få mitt liv tillbaka och göra vad jag vill med det. Jag har blivit befriad från mitt slaveri så att jag kan vändas till min befriare i tillbedjan.

Han har löst mig från mina synder, det som annars skulle ha fört mig in i död och evigt helvete. Han har löst mig så att jag inte längre är hans fiende. När jag var under syndens slaveri var jag hans fiende. Jag kunde gå till en gudstjänst, jag kunde sjunga med i sångerna, men jag kunde inte vara en sann tillbedjare eftersom jag var en slav under synden, bunden under Satans herravälde.

I Jesajas första kapitel talar Gud om hur han hatar folkets tillbedjan på grund av deras synd. Men så avslutar han med att säga,

Jesaja 1:18 (SFB-15)
18Kom, låt oss gå till rätta med varandra, säger Herren.
Om än era synder är blodröda ska de bli snövita,
om än de är röda som scharlakan ska de bli vita som ull.

Det är precis detta Kristus har gjort för oss. Han har tvättat oss rena med sitt blod och vänt oss till honom själv i tillbedjan. Vi är inte längre hans fiender eller slavar under synden. Vi är fria.

3. Du är omskapad av Kristus

Du är alltså älskad av Kristus och du är befriad av Kristus. För det tredje: du är omskapad av Kristus. Han har gjort oss till ett rike av präster. Det är återigen ord som kommer från Andra Moseboken. Han har gjort oss att vara heliga och han har gjort oss till sig själv. Till att njuta av honom och förhålliga honom.

Allt detta är anledningen till varför texten sedan exploderar i lovprisning till Gud: hans är äran och makten i evigheters evighet, amen.

Det ställer frågan till dig: vem är du? I ljuset av vem Gud är, vem är du?

Det är vår tids kanske mest brännande fråga. Du vet att alla tider i kyrkohistorien har sina särskilda frågor som bearbetas. Ibland handlar det om vad Bibeln är, ibland handlar det om vem Kristus är. För oss handlar det om vem människan är, det vi kallar antropologi. Vad är vi?

Det finns ett biologiskt svar som säger att vi bara är molekyler, vi är vad man kan observera i ett mikroskop.

Det finns ett romantiskt svar som säger att vi är vad vi känner. Att vi är summan av våra begär.

Och så finns det ett postmodernt svar som säger att vi är vad helst vi beslutar oss för att vara. Att vi själva bestämmer vad som är verkligt för oss.

Inget av de här svaren är bibliska. Det är därför verserna 5-6 är så värdefulla. Det är här vi måste börja. Du är älskad, befriad och omskapad. Det är vad du behöver höra när du överväger att släppa taget och ge efter för trycket från omvärlden. Du behöver veta vem du är. Du är fri från syndens fördömelse. Du är inte längre en slav. Du har fått ett nytt syfte med ditt liv, nämligen att ära och njuta av honom. Du har fått en ny natur. Varför skulle du leva som en död person i syndens slaveri när du har blivit en ny person i Kristus? Det är vem du är.

Det verkar som att det var de två stora farorna som hotade de förföljda kristna på den tiden och utan tvekan är det de två stora farorna som också hotar oss: att vi dels glömmet vem Gud är och att vi glömmet vilka vi är. Så låt oss påminna oss om det.

III. SE BORTOM OMSTÄNDIGHETER

Vi går till den tredje punkten, som är mycket kort. Den första punkten kallade jag ”se vem Gud är” och den andra punkten ”se vad du är. I denna tredje punkt uppmuntras vi att se bortom våra omständigheter. Se upp.*

Satan vill inte att du ska se upp. Han vill inte att du ska minnas att det finns himmel och helvete. Han vill att du ska stirra på dig själv eller stirra på din telefon. Han vill inte att du ska tänka på eviga ting. Han vill att du hela tiden ska tänka på dig själv och dina omständigheter.

Se Kristus innan det är för sent

I vers 7 uppmuntrar Johannes oss att se upp, att lyfta blicken: han kommer med molnen. Det är en anspelning på Daniels sjunde kapitel som vi kommer att höra mycket mer om under de kommande veckorna när vi ska se Människosonen komma med auktoritet som symboliseras

av himlens moln. Han citerar också från Sakarja 12 om att varje öga ska se honom, även de som genomborrat honom och jordens alla stammar ska jämra sig för hans skull.

Den här profetian från Sakarja 12 tycks Johannes se en dubbel uppfyllelse av. I Johannesevangeliets 9:e kapitel gör Johannes ganska mycket av att den uppfylldes på korset när de som såg på honom grät och klagade. Men här verkar det som att det finns en andra uppfyllelse av samma profetia. Men den här gången kommer det inte handla om gråt och klagan av medlidande för Jesus som dog på korset. Nu kommer det istället att vara gråt och klagan av ånger.

När Jesus kommer tillbaka kommer det att väcka sorg och skräck hos den som inte trott på honom. Nu talar Johannes om dem som genomborrat honom genom att förbli i sin synd. De som har genomborrat honom med sin likgiltighet och otro. Dessa ska se på honom och hela jorden ska jämra sig i skräck och ånger eftersom de då förstår att det är för sent.

De har genomborrat honom med sin egen självrättfärdighet och sin självtillräcklighet. De har genomborrat honom med att förkasta hans herravälde och förkasta hans inbjudan att komma till honom och få vilja. Och då är det för sent. Därför jämrar de sig.

AVSLUTNING

Så, du som lyssnar till detta och ännu inte är säker på om du tillhör honom. Ta varningen på allvar. En dag är det för sent och då kommer du att jämra dig i fasa. Kom till honom som är den enda platsen där du kan finna ro. Kom till honom och bli befriad ur ditt slaveri. Kom till honom och se hur han gör allting nytt.

Men framförallt är den här texten till dig som är kristen och lever under press. Till dig som överväger att ge upp. Till dig som ger upp inför synden som verkar övermäktig. Se vem Gud är! Sätt ditt hopp till honom! Se vad han har gjort dit till! Du är inte längre en slav, du är fri! Se bortom de omständigheter som gör dig så förvirrad, se evigheten som ligger framför. Och fatta mod!